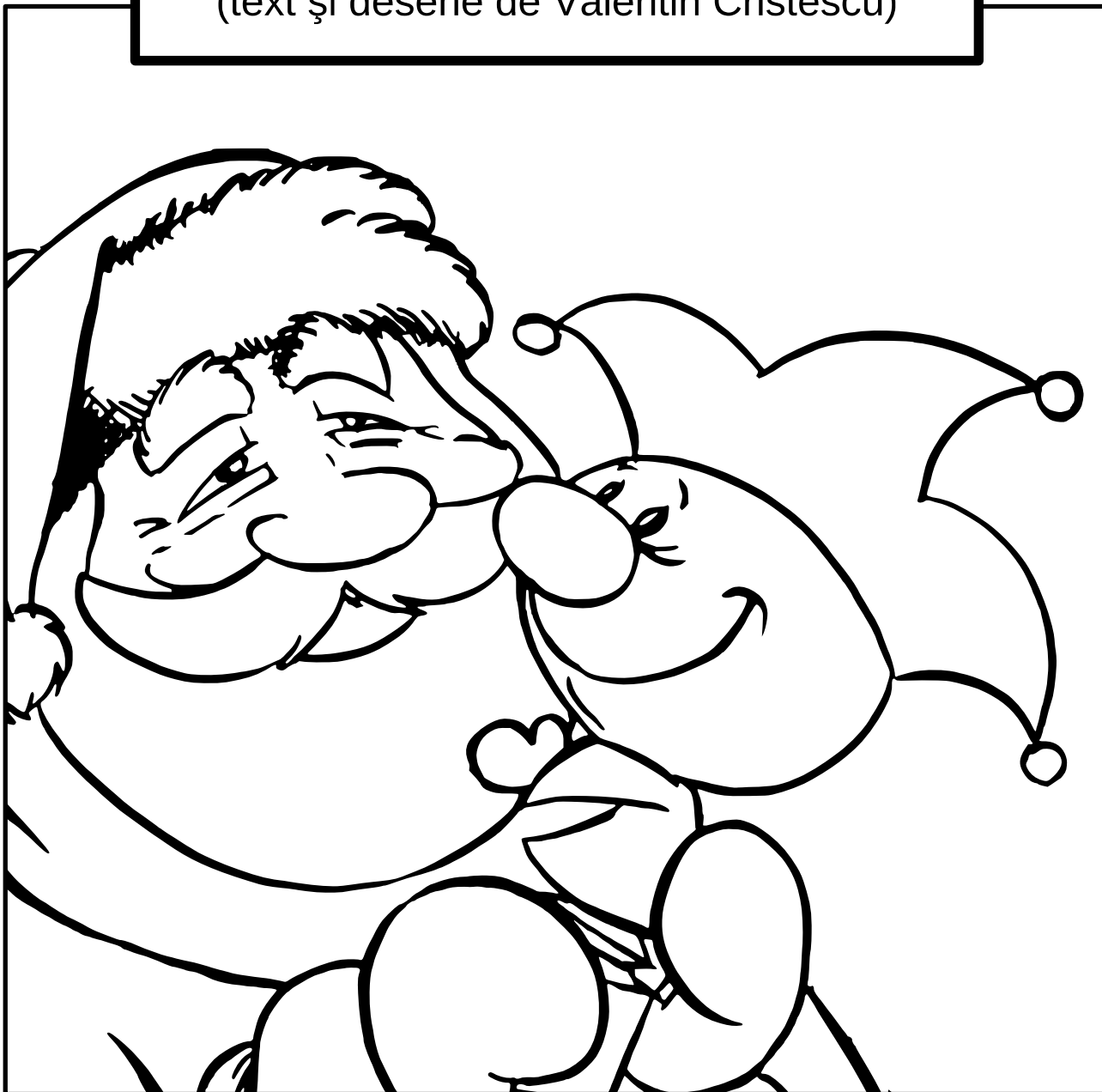

JESTER

ȘI MOȘ CRĂCIUN

(text și desene de Valentin Cristescu)

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestelujester.ro>

Era o dimineață frumoasă, cu zăpadă albă, proaspăt căzută. Fiecare turn al castelului se acoperise cu o căciuliță de nea. „Strașnic ar mai merge un om de zăpadă”, gândi Jester. Își trase iute mânușile și își înfășură în jurul gâtului un fular gros.

Deschise larg ușa și se opri în prag:

- Ce zi minunată!

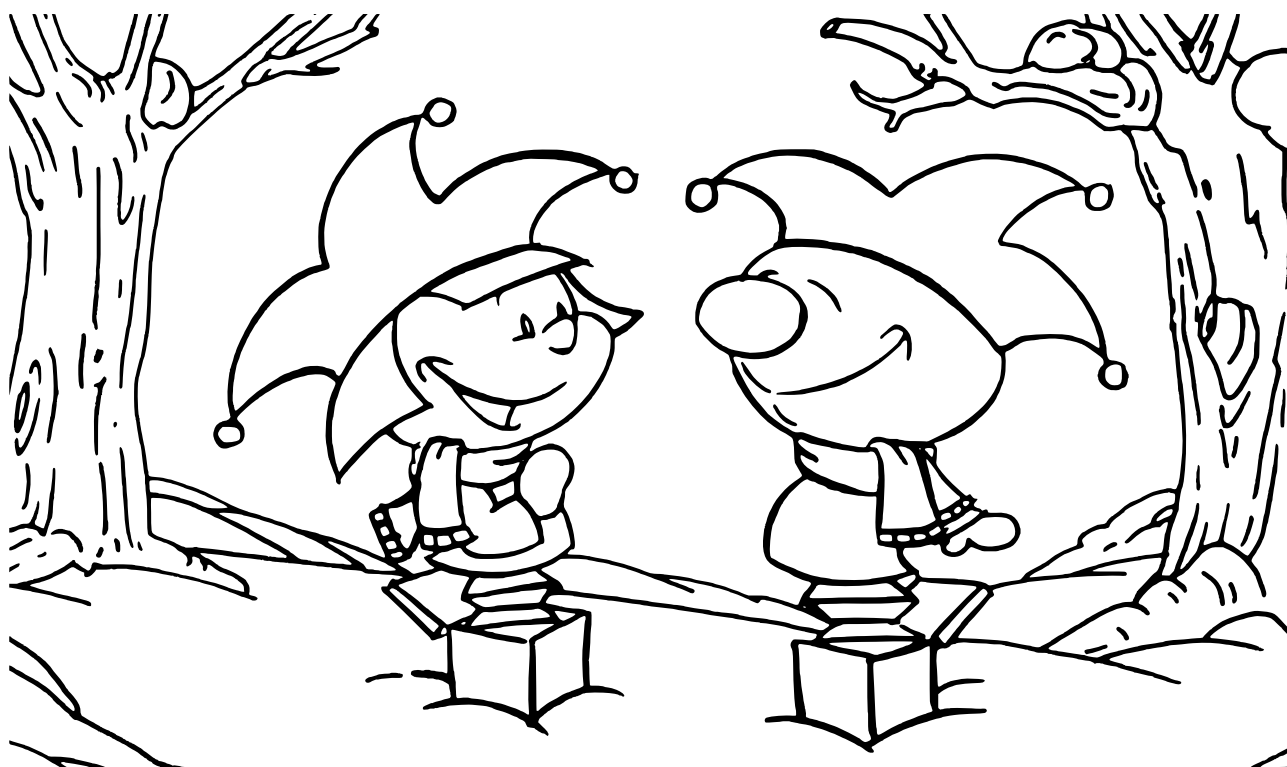
Ca din senin, din spatele unui copac gros, țâșni un bulgăre de zăpadă. „Poc!” bubui bulgărele.

- Au, spuse Jester și începu să-și curețe obraji de zăpada ce i se lipise de față.

- Hei, leneșule, se auzi o voce subțirică, ți-a trebuit mult până să te trezești. Era Carolina, micuța noastră Carolina, roșie în obraji și pusă pe șotii.

- Te prind eu și să vezi ce te frec cu zăpadă! își agită Jester pumnișorii.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestelujester.ro>

- Încearcă numai, râse ea și începu să țopăie în jurul copacului. Se hârjoni ră câteva minute până când, oboșiți, se așezară pe covorul de nea.

- Ți-ai pregătit scrisoarea pentru Moș Crăciun? o întrebă Jester.

- Am pregătit-o, răspuse Carolina. Numai că nu știu cum s-o trimit. N-am văzut nici o cutie poștală prin jur.

- O, dar noi n-avem nevoie de cutii poștale, se entuziasmă Jester. La noi toate scrisorile se pun într-un singur sac și se transportă cu sania direct în Laponia.

- Chiar așa? se miră Carolina. Și cât de mare este sacul?

- Foarte mare! zise Jester, ridicându-se în picioare. Uite-așa de mare!

Și se ridică pe vârfurile cutiuței, cu mânuțele ridicate cât se poate de sus.

- Cât o casă! În seara asta se adună scrisorile, iar mâine renul nostru de serviciu pleacă la drum.

- Grozav! spuse Carolina. Pui și scrisoarea mea? se rugă ea.

Căută prin buzunarele paltonașului și scoase la iveală un plic micuț, roz și parfumat.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.ro>

- Cu plăcere. O pun mai la urmă, să fie printre primele, spuse Jester făcându-i cu ochiul.

- Ești un cavaler adevărat! Îmi vine să-ți dau un pupic.

- Eh, făcu Jester, un pupic nu strică niciodată.

- Așa e, spuse Carolina. E un pupic surpriză. Închide ochii.

Și Jester închise ochii, așteptând cu nerăbdare pupicul.

-Vine? întrebă el nerăbdător.

-O, desigur! Poftim!

Poc! Jester simți în obraz un bulgăre cât o minge de fotbal.

- Lasă că vezi tu, se stropși Jester.

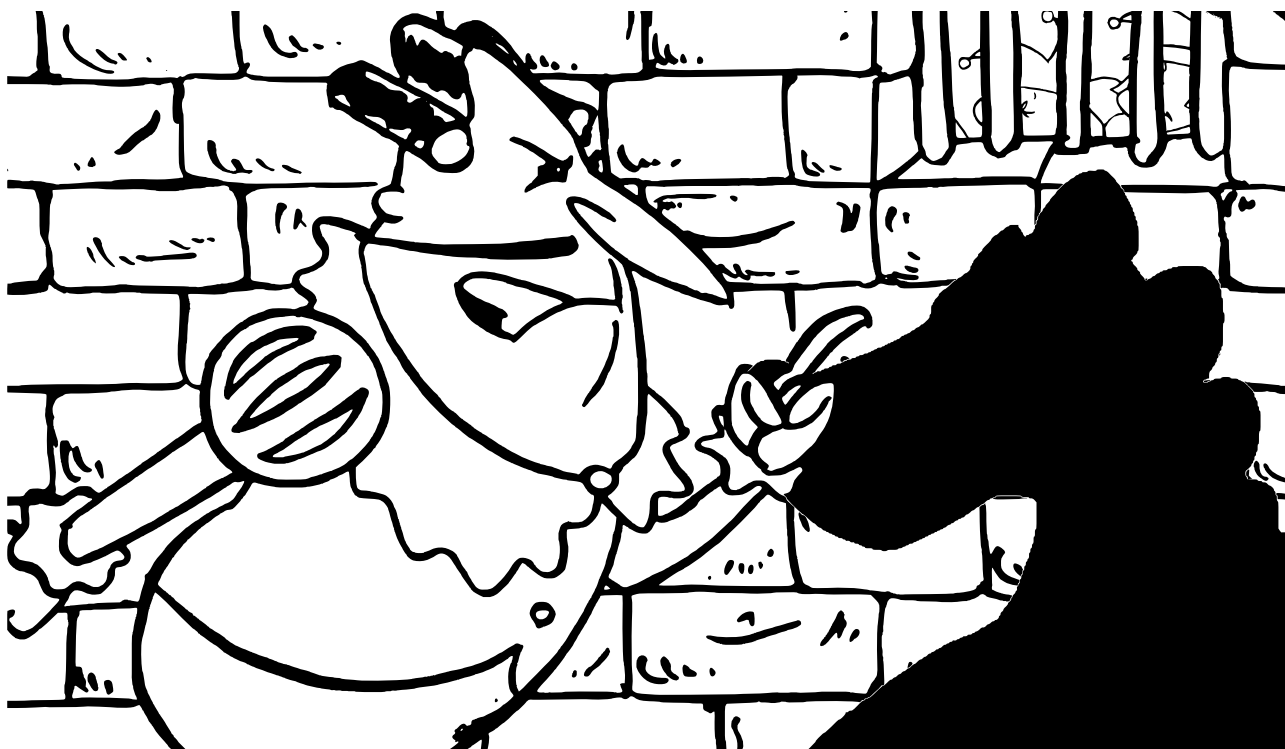
Alergară preț de câteva dealuri până când zăpada le ajunsese până la urechi.

- Stai! se opri îngrijorată Carolina. Ce castel e acesta?

În fața lor se ridicau niște ziduri de cărămidă cenușie.

- E castelul Balaurului cel Rău, îl recunoscuse Jester. Cenușiu și urât ca el.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.ro>

- Hai să ne întoarcem! Nu-mi place aici.

Jester privi în urmă și se scărpină în creștet.

- Zăpada e prea mare, ne-am rătăci cu siguranță! Eu zic să înconjurăm castelul. În jur zăpada e mai mică. Nu te teme, mergem încet și ne ținem de mână.

Castelul avea ziduri groase, bune de oprit ghiulele de tun. Ajunseră la jumătate când, de undeva de sub pământ, se auziră niște voci.

- Acolo, arată Jester, e fereastra unei pivnițe.

Tiptil-tiptil, înaintară prin covorul de nea până la ferestrele zăbrelite ce dădeau spre pivnița castelului.

- Șșșt, făcu Jester. Pivnița e adâncă, nu ne vede nimeni.

În pivniță ardea un sfeșnic cu câteva lumânări. Lumina era slabă, dar după câteva secunde Jester distins silueta Ministrului, alături de Balaurul cel Rău.

- E Ministrul, șopti Carolina. Ce caută aici?

- Nu suport Crăciunul, făcu Ministrul. Veselie, cadouri, toate luminițele acelea colorate. Un coșmar!

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestelujester.ro>

- Și scrisorile, îi ținu isonul Balaurul. Nu uita scrisorile. Fără scrisori nu primești cadouri. Și sunt atât de greu de făcut! Mai întâi trebuie să-l faci pe A. Pe urmă pe B...

- Și sacul acela. Sacul acela trebuie să dispară! strigă Ministrul.

- Sacul acela trebuie furat, strigă și Balaurul. Nu trebuie să ajungă în Laponia!

Ministrul își frecă mâinile mulțumit.

- Și acum să plecăm, sunt multe de făcut. Hai, Balaurule, să mergem.

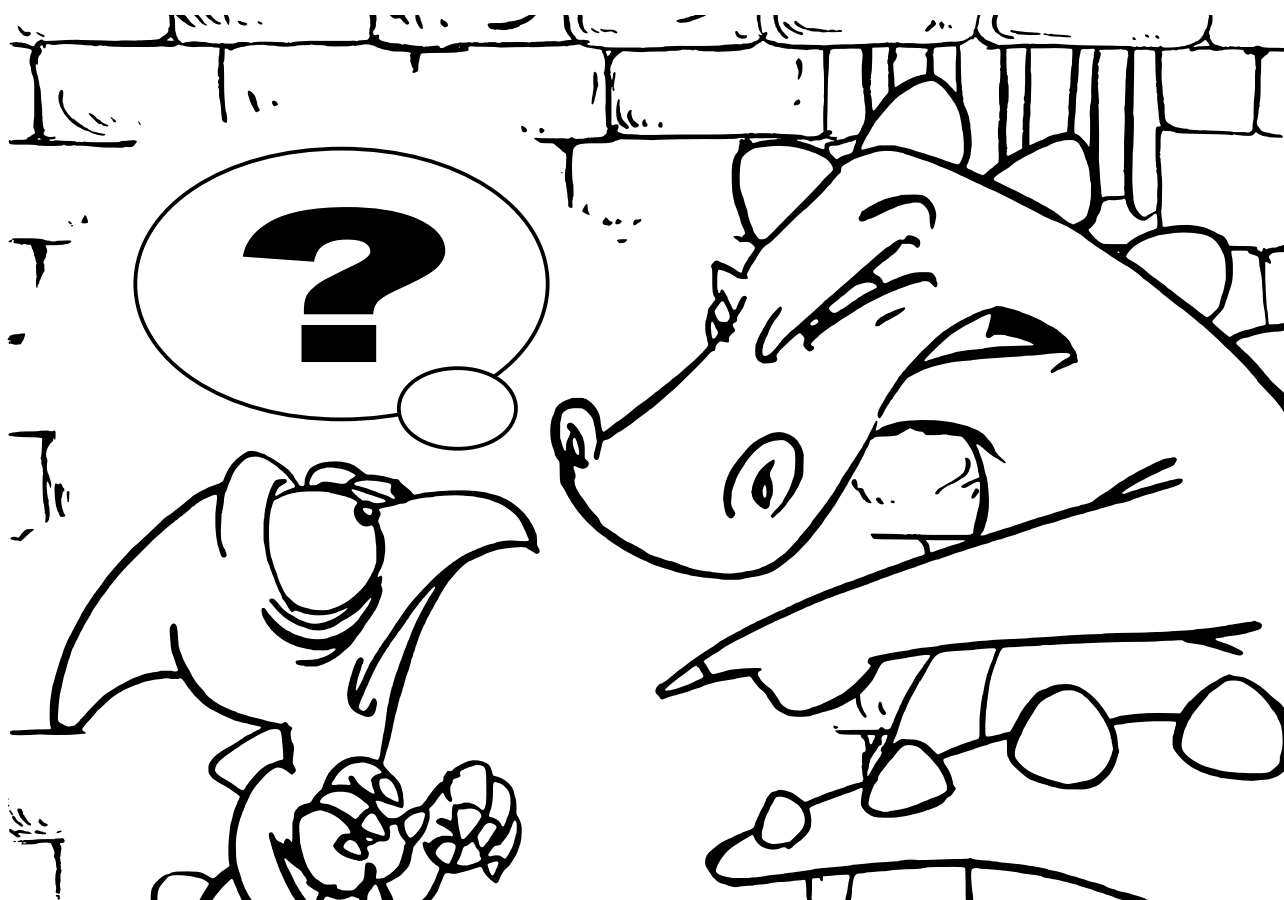
- Vor să fure sacul cu scrisori, îi șopti Carolina lui Jester. Repede, trebuie să-l anunțăm pe Împărat.

- Să mai stăm puțin, poate se întorc și discută ceva important.

- Vreau să plecăm, se rugă Carolina.

- Vă grăbiți undeva? răsună din spate vocea Ministrului.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestelujester.ro>

- Ups! spuse Jester. Ne-au prins!

- Da, spuse și Balaurul, v-am prins! Copii neascultători! Acum o să vă închidem în beci.

Și luându-i de hăinuțe îi târî în pivniță.

- Dacă sunteți cumiști n-o să pășiți nimic. O să vă întoarceți acasă vii și nevătămați. Noi avem un pic de treabă, o să vă lăsăm în grija lui Dino.

Balaurul deschise o ușă micuță și strigă:

- Dinooo!!!

- Imediat, stăpâne, se auzi o voce subțirică.

Pe ușă intră un mic dinozaur, cu ochi mari cât farfuriuțele de tort și cu un cioc ca de papagal.

- Ai grijă de invitații noștrii, dragă Dino. Vezi să nu-ți scape, că te închid în turn trei zile și trei nopți de ți se urăște!

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestelujester.ro>

- Am grijă, stăpâne, răspuse timid Dino. Am... am grijă...

Ministrul și Balaurul plecară, lăsându-i pe Jester și Carolina în paza lui Dino.

- Să fiți cuminți... vă rog, le spuse Dino, fricos nevoie mare. Altfel mă pedepsește.

- O să fim, îi promise Carolina. Nu vrem să te pedepsească.

La palat pregătirile erau în toi. În Piața Mare trona un brad imens, împodobit cu sute de globuri și luminițe colorate. În fața sa un sac la fel de mare, din catifea roșie, ornat cu fundulițe verzi. Suit pe o scară cât toate zilele, Împăratul se agita de zor strigând cât îl țineau puterile:

- Scrisori, mai aduceți scrisori!

Încet, încet, sacul se umplea de plicuri.

- Unde e Ministrul? întrebă Împăratul.

- Aici sunt, Luminăția Ta, răspuse Ministrul. Am avut niște treburi prin

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.ro>

- Să nu mai pleci, Ministre, îi porunci Împăratul.

Acum se umple sacul și-l trimitem cu renul în Laponia.

- Oh, dar nu-i nevoie. Vine chiar Moș Crăciun în persoană, spuse Ministrul. Tocmai din cauza asta am lipsit. Am fost să vorbesc cu Moșul. Vine aici să ia sacul.

- Dar mâine e Crăciunul! Astăzi doar trimitem scrisorile. Cum să vină Moșul?

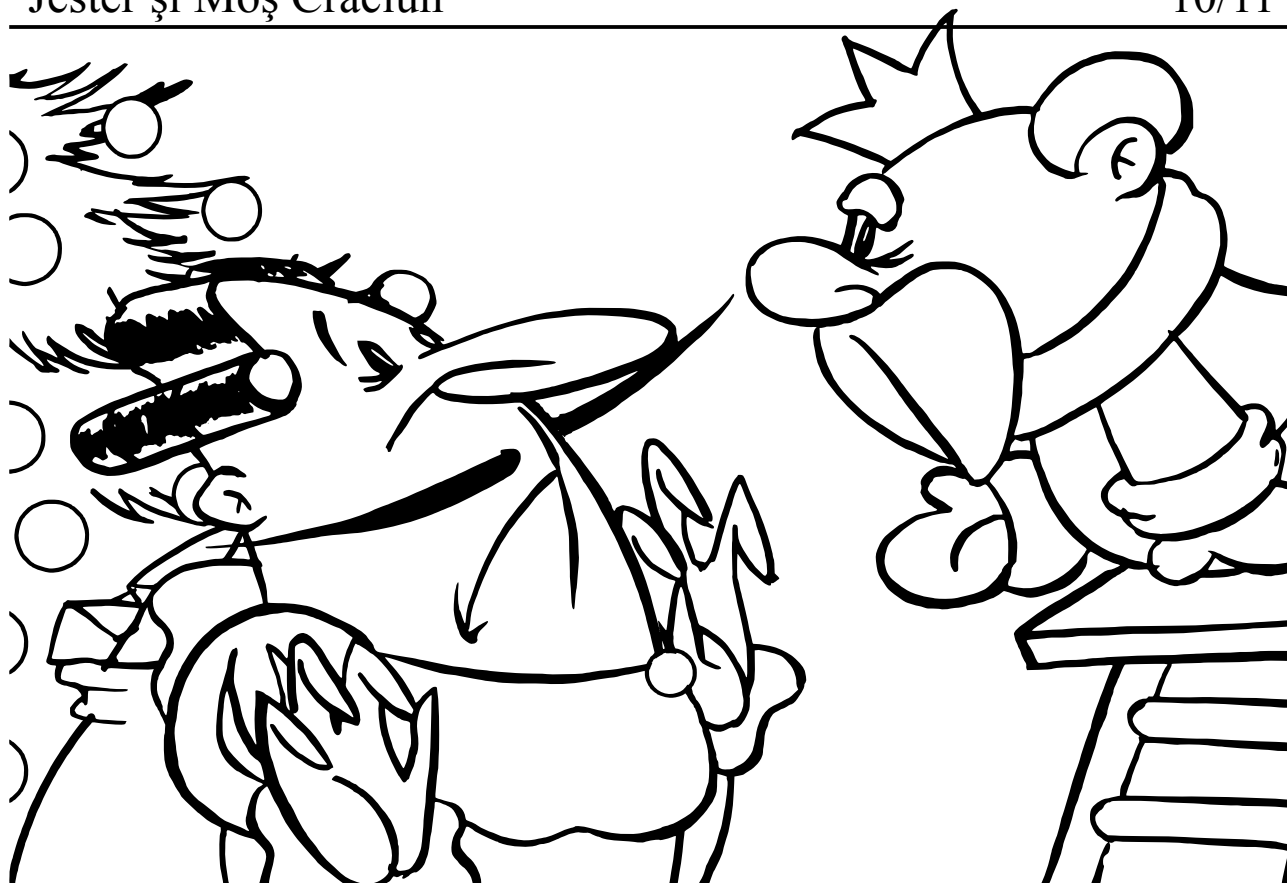
- Păi - se bâlbâi Ministrul - cred că a obosit de atâtea jucării cât a avut de fabricat și... a vrut... să se plimbe puțin. Întotdeauna e bine să faci o plimbare după ce termini lucrul.

- Ați auzit? strigă Împăratul. Să ne grăbim cu scrisorile. Ministre, cine n-a dat scrisoarea?

- Cred că Jester și Carolina. Sunt ocupați acum... au niște treabă... dar mi-au dat scrisorile lor. Iată-le!

Împăratul luă cele două plicuri, le puse în sac și strânse bine legăturile.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealujester.ro>

- Gata, am isprăvit. Cine n-a dat scrisoare rămâne fără cadou. Și-acum să ne strângem cu toții sub brad și să repetăm colindele, să vadă și Moșul cât suntem de cuminiți. Ministrule, o să ne dirijezi. Dirijorul Regal e bolnav, stă în pat și i s-a pus termometrul.

- Dar... eu... Luminăția Ta... nu știu nici să cânt și nici să dirizez.

- Nu e greu. Îți agiți brațele. Uite-așa: în sus și-n jos. Hai, că pierdem timpul.

Curtenii făcură un cerc în jurul bradului și, cu mic cu mare, începură să cânte. Nu trecu mult timp și din depărtare se auziră zurgălăii saniei.

- Moșul, vine Moșul! strigă Împăratul.

De după dealuri apăru o sanie mare, trasă nu de un ren, așa cum probabil vă așteptați, ci de însuși Moș Crăciun.

- Ia te uită, se miră Împăratul, își trage singur sania.

- Ho-ho-ho, spuse Moșul, Crăciun fericit! Crăciun fericit! E gata sacul cu scrisori?

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.ro>

- Gata, spuse Împăratul.

Apoi, aplecându-se către Ministru, îi șopti la ureche:

- Ce Moș mare! E mare cât un balaur.

- Asta pentru că și este de fapt Balau... adică... vreau să spun pentru că a mâncat mult, se bâlbâi Ministrul.

Căci, după cum bănuieți, sub costumul de Moș Crăciun se ascundea însuși Balaurul cel Rău.

- Așa să fie, cum zici, Ministre, spuse Împăratul. Moșule, fă-ne hatârul și stai un pic cu noi. Ți-am pregătit colinde frumoase.

- Tare sunt grăbit, spuse Balaurul cel Rău. Trebuie să aleg jucăriile, să le pun în sac și să pregătesc renii. Am multe de făcut.

- Ministre, convinge-l tu, se rugă Împăratul.

- Dar, Luminăția Ta, Moșul are multe de făcut. O să vină din nou în noaptea de Crăciun și o să asculte toate colindele.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestelujester.ro>

- Convinge-l! bătu Împăratul din picior. Îți poruncesc! Sau vrei să-ți primești jucăriile în temniță?

- Ei, ei, făcu Ministrul, în cazul acesta cred că Moșul ar dori să audă un colind sau două.

- Fie, se-nvoi Moșul. Un colind sau două tot aș vrea să ascult.

Și adunați în jurul Moșului curtenii și Împăratul începură să cânte.

Când era cântecul mai în toi se auzi deodată o voce subțirică:

- Stați! Opriți totul! E o păcăleală! Nu e Moșul, e Balaurul cel Rău!

Era Jester, alături de Carolina și de micul Dino.

- Nu e adevărat, e chiar Moșul, îi ținu piept Ministrul. Pitic rău, cum ai scăpat din temniță?

- Am să vă dovedesc că nu e Moșul. Puneți-l să citească o scrisoare. Oricare, să aleagă din sac un plic.

Împăratul deveni curios.

- Hai, Moșule, citește-ne o scrisoare.

Balaurul culese un plic și despături scrisoarea.

- Păi... se scărpină el în creștet cu gheruța... asta nu e litera B? Nu, nu... parcă e D... Cu siguranță D! Sau F. Mai degrabă F. E litera F!

- Destul, îl opri Împăratul. Ministre, scoate-i barba și costumul!

- Cum să-i scot barba, Luminăția Ta? Vrei să spui că are barbă falsă?

- Sigur că are barbă falsă, spuse Jester și din două țopăituri își înfipse mânuțele în barba Balaurului. Iată, spuse el, desprinzând barba.

Descoperit, Balaurul se stropși la micul Dino:

- Slugă neascultătoare, de ce mi-ai nesocotit porunca?

Speriat, Dino se ascunse în spatele Împăratului.

- Pentru că... pentru că ești un Balaur rău! îndrăzni el, prinzând puțin curaj. Și pentru că ai vrut să strici Crăciunul! Jester și Carolina au dreptate.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestelujester.ro>

Ești invidios pe cei care știu să scrie și să citească sau pe cei care vor să învețe.

- Ah, țopăi Balaurul nervos nevoie mare, ai să-ți petreci următorii ani în turn, închis cu șapte lacăte!

- Ba n-o să fie așa! Îi luă apărarea Împăratul. Dino a făcut un lucru bun. Ai mare noroc cu așa un slujitor bun și drept. N-ai să-i faci nici un rău, altfel pun gărzile să te alunge din Împărăție! Promiți?

Balaurul se dădu bătut.

- Fie, spuse el. Promit!

Și plecă spre castelul său, abătut, cu capul în pământ.

- Și-acum între noi fie vorba, Ministre, făcu Împăratul. Înțeleg că ești amestecat și tu în povestea asta.

- N-am avut încotro, se smiorcăi Ministrul. M-a amenințat... m-a răpit și m-a închis în pivniță. A văzut și Jester.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.ro>

- Adevărat, erai în pivniță, dar nu te răpise nimeni. Erai acolo să te sfătuiști cu Balaurul. Se pare că vina mai mare e a ta, nu a lui.

- Îndurare, se aruncă Ministrul în genunchi. Vreau să primesc și eu jucării de Crăciun.

- O, dar ai să primești, îl liniști Împăratul.

Numai că o să le primești în închisoare. Gărzi, luați-!l!

Ningea cu fulgi mari, pufoși. Noaptea era senină și zăpada proaspătă, scârțâind la fiecare pas. Toată împărăția se adunase în Piața Mare. Colindele răsunau vesele, amestecându-se cu aromele de cozonaci cu nucă și fistic.

Deodată se auzi sunet de zurgălăi. Și nu din spatele dealurilor, ca data trecută, ci din văzduh. Sania Moșului apăru trasă de reni și încărcată de jucării. O mâna însuși Moș Crăciun, în hainele sale roșii, cu barbă albă și cizmulițe negre de lac.

- Bine ai venit, Moș Crăciun, îl întâmpină Împăratul.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestelujester.ro>

- Bine v-am găsit, dragii mei, le spuse Moșul. Ia veniți pe genunchiul Moșului, să primiți câte un cadou. Cine e primul?

- Cred că cinstea asta i se cuvine lui Jester, căci el a salvat Crăciunul.

- Am auzit și eu de lucrul acesta, încuviință Moșul.

Jester țopăi spre Moș și i se așeză cuminte pe genunchi.

- În afară de jucării, îi spuse Moșul, am să-ți dau și o insignă care să-ți amintească de acest Crăciun minunat.

Și Moșul scoase din buzunar o insignă rotundă, lucitoare, pe care stătea scris:

„Ajutor de Moș Crăciun”

Carolina îl privi entuziasmată.

- Jester, îi spuse ea, tu ești eroul meu! De data asta chiar meriți un pupic!

Jester își umflă pieptul, mândru.

- Acum închide ochii! strigară toți curtenii.

Pof! Pof! Și se încinse o bătaie cu bulgări care-l molipsi până și pe Moș Crăciun.

Și-a fost într-adevăr un Crăciun minunat. Așa cum trebuie să fie orice Crăciun.

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.ro>

Descarcă poveștile lui Jester de pe siteurile noastre partenere:

www.povestealujester.ro

www.activitaticopii.ro

www.prichindelulmeu.ro

www.oraselulcopiilor.wordpress.com

www.mamica.ro

www.bookblog.ro

Descarcă noile povești ale lui Jester: <http://www.povestealujester.ro>